

VISO oprettes med henblik på at opfylde mange forskellige formål på såvel socialområdet som på området for specialundervisning og specialpædagogisk bistand. VISO skal blandt andet sikre en sammenhængende og helhedsorienteret vidensindsamling og formidling til kommuner m.v., ligesom VISO skal sikre en fortsat udvikling af viden og specialrådgivning.

Det er også et af formålene med VISO på specialundervisningsområdet at yde bistand i form af viden og specialrådgivning til kommuner, regioner og institutioner.

De nuværende 11 amtskommunale videnscentre, herunder Videnscenter om Epilepsi, indgår i VISO's vidensfunktion.

Samtidig med overførslen af videnscentrene overføres de ressourcer, som amtskommunerne i dag anvender på drift af videnscentrene.

Jeg ser etableringen af VISO som en styrkelse af vidensudviklingen og en yderligere sikkerhed for kvaliteten af kommunernes rådgivning og udredning m.v.

Spørgsmål 26:

Vil der være én ejer på den sociale opgave og et vilkårligt antal kommuner som ejere, for så vidt angår specialundervisningsopgaven, jf. Sofieskolens foretræde for uddannelsesudvalget og L 108 - bilag 6

Svar:

Som jeg oplyste i mit svar på spørgsmål 1, vil overførslen af det amtskommunale behandlingstilbud Sofieskolen til Region Hovedstaden indebære, at der i overensstemmelse med folkeskolens almindelige ordning skal indgås overenskomst mellem beliggenhedskommunen (Glad-saxe Kommune) og anbringelsesstedet (Sofieskolen) om henvisning af børn til specialundervisning på anbringelsesstedet, jf. folkeskolelovens § 22, stk. 5, 2. pkt.

Henvisning af børn efter denne bestemmelse forudsætter, at skolemyndighederne i beliggenhedskommunen efter indhentet udtalelse fra pædagogisk-psykologisk rådgivning vurderer, at det pågældende barn, der er anbragt af de sociale myndigheder på anbringelsesstedet, har sådanne vanskeligheder, at barnet bedst kan undervises på anbringelsesstedet.

Efter folkeskolelovens § 22, stk. 5, 2. pkt., er det således beliggenhedskommunen, som tager stilling til, hvorvidt det pågældende barn skal henvises til specialundervisning på anbringelsesstedet. Det gælder også for de børn, der er anbragt på anbringelsesstedet af andre kommuner end beliggenhedskommunen.

Der er derfor ikke tale om, at et vilkårligt antal kommuner er "ejere" af Sofieskolens specialundervisningstilbud, der er en integreret del af skolens behandlingstilbud.

For børn, der er anbragt på et anbringelsessted af andre kommuner end beliggenhedskommunen, kan beliggenhedskommunen efter de gældende regler kræve refusion af udgifterne til denne undervisning, jf. § 1, stk. 2 og 3, i bekendtgørelse nr. 308 af 22. april 1994 om hvilken kommune og hvilken amtskommune udgiften til folkeskolens undervisning m.v. endeligt påhviler.

Disse refusionsregler er det ikke hensigten at ændre i forbindelse med kommunalreformens ikrafttræden.

Spørgsmål 27:

I modsat fald vil ministeren da redegøre for, hvordan dette hensigtsmæssigt skal administreres.

Svar:

I mit svar på spørgsmål 26 oplyste jeg, at det efter folkeskolelovens § 22, stk. 5, 2. pkt., er beliggenhedskommunen, som tager stilling til, hvorvidt det pågældende barn skal henvises til specialundervisning på anbringelsesstedet. Det gælder også for de børn, der er anbragt på anbringelsesstedet af andre kommuner end beliggenhedskommunen.

Der er derfor ikke tale om, at et vilkårligt antal kommuner er »ejere« af Sofieskolens specialundervisningstilbud, der er en integreret del af skolens behandlingstilbud.

Jeg skal i øvrigt henvise til mit svar på spørgsmål 26.

Spørgsmål 29:

Ministerens bedes kommentere vedlagte artikel: »Børnenes fremtid er på spil« fra Dansk Blindesamfunds blad Blindesagen fra april 2005.